

Talan väckt den 3 mars 2010 — Europeiska kommissionen mot Europeiska unionens råd

(Mål C-118/10)

(2010/C 113/54)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: V. Di Bucci, L. Flynn, K. Walkerová och A. Stobiecka-Kuik)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara rådets beslut 2009/991/EU ⁽¹⁾ av den 16 december 2009 om beviljande av statligt stöd från myndigheterna i Republiken Lettland för inköp av jordbruksmark mellan den 1 januari 2010 och den 31 december 2013, och
- förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Rådet har genom att anta det omtvistade beslutet satt åt sidan kommissionens beslut, som baserats på förslaget om lämpliga åtgärder i punkt 196 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbruk samt på att Republiken Lettland förbehållslöst accepterat detta förslag, vilket förpliktar medlemsstaten att upphöra med den existerande stödordningen för köp av jordbruksmark senast den 31 december 2009. Under skenet av exceptionella omständigheter har rådet i själva verket tillåtit Republiken Lettland att bibehålla stödordningen fram till utgången av 2007 års riktlinjer för jordbruk den 31 december 2013. De omständigheter som rådet gjort gällande ska ligga till grund för beslutet är uppenbarligen inte exceptionella omständigheter av en sådan art som kan motivera beslutet, och ingen hänsyn tas heller till kommissionens beslut i frågan. Till stöd för sin ogiltighetstalan anger kommissionen fyra grunder:

a) Som första grund anges att rådet inte var behörigt att agera enligt artikel 108.2 tredje stycket FEUF, då stödet det godkände var ett befintligt stöd som Republiken

Lettland hade åtagit sig att avskaffa innan slutet av år 2009 när den accepterade kommissionens förslag om lämpliga åtgärder.

b) Som andra grund anges att rådet missbrukade sin makt när det satte åt sidan beslutet om att Republiken Lettland kunde använda sig av stödåtgärderna fram till slutet av år 2009, men inte efter detta datum, och gav tillstånd till att stödet fick bibehållas fram till år 2013.

c) Som tredje grund anges att det omtvistade beslutet antagits i strid mot principen om lojalt samarbete, vilken gäller såväl medlemsstater som mellan institutionerna. Genom rådets beslut har Republiken Lettland befriats från sina förpliktelser om samarbete med kommissionen vad gäller de lämpliga åtgärder medlemsstaten accepterat beträffande det befintliga stödet för köp av jordbruksmark, inom ramen för samarbetet i enlighet med artikel 108.1 FEUF.

d) Slutligen hävdar kommissionen att rådet gjort en uppenbart oriktig bedömning med avseende på frågan huruvida det förelåg sådana exceptionella omständigheter som motiverade beslutet om att godkänna stödet.

⁽¹⁾ EUT L 339, 22.12.2009, s. 34

Begäran om förhandsavgörande framställd av Marknadsdomstolen (Sverige) den 8 mars 2010 — Konsumentombudsmannen (KO)/Ving Sverige AB

(Mål C-122/10)

(2010/C 113/55)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Marknadsdomstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Konsumentombudsmannen (KO)

Svarande: Ving Sverige AB

Tolkningsfrågor

1. Ska rekvisitet "på så sätt gör det möjligt för en kund att köpa produkten" i artikel 2(i) Europaparlamentets och Rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsument på den inre marknaden (direktivet) ⁽¹⁾ tolkas så att ett köperbudande föreligger så snart informationen om den annonserade produkten och dess pris är tillräcklig för att konsumenten ska kunna fatta ett köpbeslut eller fordras att det kommersiella meddelandet också erbjuder en faktisk möjlighet att köpa produkten (t.ex. kupong för beställning) eller att det förekommer i anslutning till en sådan möjlighet (t.ex. reklam utanför en butik)?
2. Om svaret på frågan ovan är att det fordras en faktisk möjlighet att köpa produkten, ska en sådan anses föreligga redan om det kommersiella meddelandet hänvisar till ett telefonnummer eller en webbplats där produkten kan beställas?
3. Ska artikel 2(i) direktivet tolkas så att rekvisitet rörande pris är uppfyllt om det kommersiella meddelandet innehåller ett frånpris, dvs. det lägsta pris som den annonserade produkten eller kategorier av produkter kan köpas för samtidigt som den annonserade produkten eller kategorier av produkter finns i andra utföranden eller med annat innehåll till priser som inte anges?
4. Ska artikel 2(i) direktivet tolkas så att rekvisitet rörande en produkts egenskaper är uppfyllt så snart det finns en framställning av produkten i ord eller bild ("verbal or visual reference to the product") ⁽²⁾, dvs. så att produkten identifieras men inte därutöver beskrivs?
5. Om svaret på frågan ovan är ja, gäller detta även om den annonserade produkten erbjuds i flera utföranden, men det kommersiella meddelandet endast hänför sig till dessa med en gemensam beteckning?
6. Om fråga är om ett köperbudande, ska artikel 7.4a) tolkas så att det är tillfyllest att endast vissa av en produkts utmärkande egenskaper anges och näringsidkaren i övrigt hänvisar till sin webbplats, under förutsättning att det på denna finns väsentlig information om produktens utmärkande egenskaper, pris och övriga villkor enligt rekvisiten i artikel 7.4?

7. Ska artikel 7.4c) tolkas så att det är tillfyllest att ange ett frånpris för att rekvisitet pris ska anses uppfyllt?

⁽¹⁾ EUT L 149, s. 22

⁽²⁾ Commission staff working document "Guidance on the implementation/application of directive 2005/29/EC on unfair commercial practices", s. 47f.

Talan väckt den 10 mars 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland

(Mål C-127/10)

(2010/C 113/56)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Karanasou-Apostoulou och G. Zavvos)

Svarande: Republiken Grekland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/42/EG av den 17 maj 2006 om maskiner och om ändring av direktiv 95/16/EG, ⁽¹⁾ genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktiv 2006/42/EG löpte ut den 29 juni 2008.

⁽¹⁾ EUT L 157, s. 24.